

**ΓΙΑ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΑΤΕΙΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ- ΕΕ-ΔΝΤ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ, ΚΑΤΑΛΥΤΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Οι εξελίξεις του Μάη - Ιούλη του 2011 θα μείνουν στην Ιστορία της πάλης των τάξεων στο ελληνικό εργατικό κίνημα. Αυτές τις συγκλονιστικές ημέρες των πλατειών, των απεργιών και των διαδηλώσεων, σε ελάχιστο αλλά συμπυκνωμένο πολιτικό χρόνο, εκατοντάδες χιλιάδες λαού συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια των «εξεγερμένων» όλης της χώρας, **δημιουργώντας ένα πολιτικό γεγονός τεράστιας σημασίας.**

Η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου και η ηρωική μάχη του Λαού της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων της χώρας κλείνουν αυτόν τον κύκλο της ταξικής σύγκρουσης. Ωστόσο, μας εισάγουν σε μια **εποχή βαθύτερων εργατικών αγώνων και εξεγέρσεων, ενάντια στην προσπάθεια του ελληνικού κεφαλαίου να φορτώσει την καπιταλιστική κρίση στην πλάτη του λαού,** με τα Σταθεροποιητικά Προγράμματα της ΕΕ και την αντεργατική πολιτική κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ- ΕΕ - ΔΝΤ.

Αυτή η νέα αρχή αποτελεί **τμήμα της γενικότερης λαϊκής αφύπνισης των δυνάμεων της εργασίας στη περιοχή μας** και σαλπίζει την έναρξη ενός νέου γύρου συνολικών πολιτικών αγώνων μιας ανώτερης ρήξης με το αστικό κοινωνικό - πολιτικό σύστημα, με τον ιμπεριαλισμό.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ψήφισε τελικά το Μεσοπρόθεσμο, αλλά δέχτηκε ισχυρά πολιτικά πλήγματα. Ο λαϊκός ξεσηκωμός ανέτρεψε το πνιγηρό κλίμα του δήθεν «μονόδρομου». Επανέφερε και ανέδειξε την αξία του αγώνα που διεξάγεται έξω από το Κοινοβούλιο, μεταφορικά και κυριολεκτικά. Έθεσε ευθέως πολιτικά ζητήματα, που δεν αφορούν μόνο το μεσοπρόθεσμο και τη κυβέρνηση, αλλά και το ζήτημα της πραγματικής δημοκρατίας και της ανατροπής του σάπιου πολιτικού συστήματος. Εμφάνισε συγκλονιστικά στοιχεία μαχητικότητας, αποφασιστικότητας και διάρκειας. Άνοιξε σε μαζική κλίμακα την συζήτηση για το χρέος, την ΕΕ και τα άλλα κρίσιμα ζητήματα της περιόδου. **Ανέδειξε στο σήμερα τις μεγάλες ιστορικές αγωνιστικές μνήμες του λαού μας.**

Μέσα στη μάχη, το ίδιο το κίνημα έθεσε, με αντιφατικό βεβαίως τρόπο, **ερωτήματα που η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να συμβάλλει να «μεταφραστούν» σε πρόγραμμα ρήξης με τον καπιταλισμό, σε πολιτική αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης.** Να συμβάλλει για να προχωρήσουν τα πράγματα «ένα βήμα μπροστά» και όχι να γυρίσουν πολλά βήματα πίσω. Πίσω μας πάνε οι διαχειριστικές κυβερνητικές και φιλο-ΕΕ αυταπάτες του ΣΥΝ. Πίσω, μας οδηγεί η υποτίμηση και λειοδρία του κινήματος από μεριάς του ΚΚΕ, καθώς και η υποχώρηση στα αστικά διλήμματα περί δήθεν καταστροφής με την έξοδο από το ευρώ.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ!

Για να ανατραπουν η αντιλαϊκή πολιτική, τα Μνημόνια, η τρόικα, το χρέος, η ΕΕ και το ΔΝΤ, και πριν από όλα η άθλια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, και όποιος επόμενος διαχειριστής (ΝΔ με 'μεγάλο συνασπισμό' ή με όποιους συμμάχους), με πανεργατική παλλαϊκή εξέγερση!

Για την άμεση σύγκρουση και αποχώρηση από ευρωζώνη και ΕΕ, που είναι βασικοί πυλώνες σχεδιασμού και επιβολής της αντιλαϊκής πολιτικής και χρεωκοπίας, σε βάρος των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας και σε αντίθεση με τη λαϊκή θέληση.

Για ένα άλλο μάχιμο ταξικό εργατικό κίνημα, ανεξάρτητο από κυβερνητική, κρατική και εργοδοτική επιρροή, οικοδομημένο πάνω στην αγωνιστική ταξική ενότητα και στον πολιτικό αγώνα για τα άμεσα αλλά και τα αυριανά συμφέροντα του κόσμου της εργασίας.

Για να περάσει πραγματικά η εξουσία στον μαχόμενο λαό, στους χώρους δουλειάς, στις πλατείες, παντού με νέα όργανα κοινωνικού και πολιτικού αγώνα. Για την διεκδίκηση της πραγματικής εργατικής και λαϊκής δημοκρατίας των παραγωγών του κοινωνικού πλούτου και του πολιτισμού, ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, την κεφαλαιοκρατική ασυδοσία, την υπερεθνική ιμπεριαλιστική επικυριαρχία, την δικτατορία των ΜΜΕ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ, ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Είναι ο μετασχηματισμός των πιο πρωτοπόρων στοιχείων αυτού του ανερχόμενου αγωνιστικού κινήματος. Η αγωνιστική **συμπόρευση με τα ρεύματα και τους αγωνιστές της βάσης της ρεφορμιστικής αριστεράς και της εργατικής βάσης του ΠΑΣΟΚ.** Μιας συνεχώς διευρυνόμενης ζώνης αγωνιστών, που στηριγμένοι και στην πρόσφατη εμπειρία τους, αποδεσμεύονται από τα κόμματα εξουσίας, δεν πείθονται από τον κυβερνητισμό και την δογματική φιλο-ΕΕ στρατηγική του ΣΥΝ, ή την αδιέξοδη λογική της 'λαϊκής εξουσίας' του ΚΚΕ και **αναζητούν τους δικούς τους δρόμους μιας σύγχρονης αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής προοπτικής.**

Για να το πετύχουμε αυτό, πρέπει επειγόντως ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να αναπτύξουμε αποφασιστικά την πολιτική, προγραμματική και οργανωτική μας συγκρότηση και την δημοκρατική μας λειτουργία.

Να πρωταγωνιστήσουμε στις μάχες για την **ανατροπή της επίθεσης** από ένα **ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα κόντρα στον γραφειοκρατικό κι αστικοποιημένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ**, να δώσουμε δυναμικό παρών στις βαθύτερες από ποτέ αναζητήσεις των εργαζόμενων και των νέων για μια κοινωνία πέρα από τον καπιταλισμό, την αγορά, την εκμετάλλευση, την ΕΕ και την ατομική ιδιοκτησία.

Να γίνουμε καταλύτης μιας πλούσιας και ζωντανής διεργασίας που θα απευθύνεται με πολύμορφες πολιτικές πρωτοβουλίες σε όλο αυτό το δυναμικό. Πρόκειται για μια **ιστορική δυνατότητα για την αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά**, για ένα νέο σταθμό, μετά την συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν μπορεί να μείνει στάσιμη, και με αυτάρκεια στη σημερινή της πολιτική πρακτική και λειτουργία. Πρέπει να αναλάβει μαζικές μετωπικές πολιτικές πρωτοβουλίες ανώτερης συγκρότησης αυτού του δυναμικού, για βήματα στην κατεύθυνση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονης κομμουνιστικής αριστεράς. Που θα συμβάλλει στην αλλαγή του τοπίου στην αριστερά και στην προώθηση της κοινής της δράσης μέσα στο κίνημα για την ανατροπή της αντεργατικής επίθεσης του κεφαλαίου.

Η προσπάθεια αυτή δεν μπορεί να εκφραστεί με αμφίσημες τακτικές «αριστερού μετώπου» (έστω σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση), που τείνουν να ξεκόβουν το άμεσο πολιτικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης από την προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού και της εργατικής εξουσίας και έτσι αφυδατώνουν το ίδιο το σημερινό της πρόγραμμα. Ούτε με τακτικές που υποτιμούν την ανάγκη για μαζικές, μετωπικές πολιτικές πρωτοβουλίες ανώτερης συγκρότησης αυτού του δυναμικού και για βήματα στην κατεύθυνση ενός μαζικού διακριτού πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς με συμμετοχή, πέραν της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενός όσο γίνεται μεγαλύτερου τμήματος του δυναμικού αυτού που, εν μέρει η συνολικά, έχει η θα βρει και τους δικούς δρόμους συγκρότησης.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Η ΘΑ ΠΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ "ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ" Ή ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑΣΙΜΗ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΡΡΙΚΝΩΘΕΙ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρίσκεται σε σταυροδρόμι. Από τη μια, το εγχείρημα ωριμάζει πολιτικά μέσα σε μεγάλες μάχες, αυξάνει την εμπέλειά του και τις δυνατότητες παρέμβασης. Από την άλλη όμως, **η δομή και η συγκρότησή της, παραμένει στο επίπεδο μιας «συμπαράταξης» οργανώσεων και ανένταχτων αγωνιστών**, ένα άθροισμα παράλληλων διαδρομών, μορφών συγκρότησης, προτεραιοτήτων και παρεμβάσεων, με ανύπαρκτο το στοιχείο της δημοκρατίας των μελών. **Ούτε καν στο επίπεδο των εργατικών σχημάτων ή των κινήσεων πόλης δεν έχει υπάρξει η απαιτούμενη ενοποίηση**, όπως και σε πρωτοβουλίες του εργατικού κινήματος, του μετώπου των δημοκρατικών ελευθεριών, του αντιρατσιστικού αγώνα κλπ.

Η Συνδιάσκεψη καλείται να ανατρέψει αυτήν την κατάσταση. **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ανάγκη να μετασχηματιστεί σε ένα πραγματικό πολιτικό μέτωπο, με τοπικές και κλαδικές συλλογικότητες βάσης, με πλήρη δυνατότητα να αποφασίζουν για όλα τα ζητήματα** (με πλατιές συναινέσεις, χωρίς βέτο), με εκλεγμένο Κεντρικό Συντονιστικό που θα εξασφαλίζει την παρουσία όλων των οργανωμένων δυνάμεων και ανένταχτων αγωνιστών, με διαδικασίες που θα ευνοούν και θα απελευθερώνουν τη δημιουργική συμμετοχή και το ζωτικό ρόλο του ανεξάντλητου και πολύτιμου ανένταχτου δυναμικού που στηρίζει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος, δεν υπάρχει άλλη προοπτική.

Απέναντι στην ανάγκη αυτή, δεν ανταποκρίνονται προτάσεις για το «οργανωτικό» που προβλέπουν «ξεχωριστά ψηφοδέλτια» για την εκλογή των αντιπροσώπων στη Συνδιάσκεψη. Οι σκέψεις αυτές απογοητεύουν τους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν ανήκουν σε κάποια οργανωμένη συνιστώσα της και έχουν διάθεση να προσφέρουν στο εγχείρημα. Ταυτόχρονα, ενέχουν το κίνδυνο υπερενίσχυσης, χωρίς λόγο, των οργανωμένων δυνάμεων καθώς και της εύκολης μετατροπής επιμέρους πολιτικών διαφορών σε οργανωτικές.

Η μόνη θετική διέξοδος βρίσκεται στο δημοκρατικό τρόπο εκλογής σε όλα τα επίπεδα, με βάση ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο, με μικρό αριθμό σταυρών σε σχέση με τον αριθμό των εκλεγόμενων, ώστε κανείς να μην μπορεί να «ελέγξει» την ψηφοφορία και με την πρόνοια διασφάλισης ισχυρής πολιτικής- οργανωτικής παρουσίας παντού, του δυναμικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν ανήκει σε κάποια από τις οργανώσεις της.

Ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήρε μέρος και έδωσε με αυταπάρνηση τις μάχες του προηγούμενου διαστήματος. Μας αξίζει ένα πολιτικό μέτωπο των μελών του, με δύναμη και παρουσία στους τόπους δουλειάς, σπουδών, στις γειτονιές παντού, που δεν θα είναι πια «άθροισμα» και «συμπαράταξη», αλλά **ενιαίο, συλλογικό, πρωτότυπο μετωπικό, πολιτικό υποκείμενο της επόμενης περιόδου, των μεγάλων αγώνων, των μεγάλων ελπίδων και ανατροπών.**

Αθήνα Ιούλιος 2011

